

[Freddy Madsen.]

Nu skal vi ikke lave om på bibelhistorien, og det ligger også uden for dette tings kompetence, men det, vi kan gøre, og det, der er rimeligt, er at stille tingene på plads, sådan som de foregår ude i det virkelige liv.

Det er også ejendommeligt, at de, der nu hævder, at det er lønningerne, der er årsag til prisstigningerne, stort set er de samme, som, hver gang vi har en overenskomstsituation og arbejderne skal have lønforbedringer, siger: nej, det går ikke af hensyn til konkurrenceevnen. Ja men hvis det nu var sådan, at man umiddelbart kunne indregne lønningerne i priserne, så var der ingen grund til at have alle disse betæneligheder, specielt for Dansk Arbejdsgiverforening, i den sag. Men man ved godt, at helt så automatisk fungerer systemet ikke, selv om jeg skal erkende, at der i situationer, hvor det er muligt, naturligvis findes arbejdsgivere i dette land, der udnytter situationen og tager bl. a. stigninger i lønningerne som anledning til også at lade priserne stige, selv om det ikke var nødvendigt. Men der findes kun én metode til at forhindre, at noget sådant sker, og det er det, som man kunne gøre gennem de ting, vi har fremført omkring den sag, nemlig at lave et beregningsgrundlag for udregningen af pristallet her i landet, så der blev givet fuld dækning med det samme til lønmodtagerne. Det ville efter min mening forhindre den spekulation, som vi er vidne til på disse områder.

Men det er heller ikke regeringens formål at få dæmpet inflationen og få dæmpet omkostningsniveauet. Det, der er regeringens formål — hvis man da hører ikke efter dens smukke ord om, hvad man vil, men ser på de reelle forslag, den lægger frem — er jo i virkeligheden, som det er sagt mange gange, at give et milliardtilskud til arbejdsgiverne.

Nu gøres der forsøg, bl. a. også fra hr. Dahlgaard i dag, på at ile regeringen til undsætning ved at sige, at det er en forfejlet problemstilling. Ja, man kan nu ikke forklare det anderledes; når arbejdsgiverne bliver fritaget for at udbetale 3 dyrtidsportioner og den regering, som hævder, at den vil spare på statens finanser, så samtidig for at kompensere lønmodtagerne udbetaler 1.000 kr. til hver, ja, så er der vist ikke ret mange mennesker i dette land, som man

kan overbevise om, at det ikke er et regulært milliardtilskud til arbejdsgiverne, der her er tale om.

Hr. Per Hækkerup sagde, at lønmodtagerne var villige til at bære byrder. Jeg ved ikke, hvor villige lønmodtagerne er til at bære byrder, men det er i hvert fald en kendsgerning, at det er dem, der har måttet bære byrderne indtil nu. Det har de måttet gøre i form af stigende priser, i form af stigende skatter, i form af stigende huslejer. Det er intet under, at selv socialdemokratiet i forbindelse med sin kongres må fastslå, at den skæve indkomstfordeling her i landet stadig er af en sådan art, at de 20 pct. af befolkningen, som tjener mest, har ca. halvdelen af samtlige indkomster i dette land, mens vi øvrige 80 pct. må dele de øvrige 50 pct. Det er den skæve indkomstfordeling her i dette land, og derfor er det forkert at tale om, at nu er det igen lønmodtagerne, der skal læses nye byrder over på. Tværtimod, hvis der var vilje til at bekæmpe inflationen, hvis der var vilje til at gøre noget ved underskuddet på betalingsbalancen, ja, så var det en helt anden ende af samfundet, man skulle have fat i. Så er det spørgsmålet om de arbejdsfrie indtægter, så er det spørgsmålet om de 17 mia kr., der unddrages beskatning, så er det spørgsmålet om at gøre noget ved den jord- og grundspekulation, som alle eller i hvert fald størsteparten af befolkningen her i landet er enige i — og det er sandheden — er den afgørende kilde til den inflation, vi har.

Det er her, man må gribe ind, det er her, man må sætte ind for at få dæmpet inflationen. Men regeringens forslag går på alle områder — og jeg skal ikke trætte med at gentage det — ind på det modsatte igennem de forbedringer, man giver netop til de grupper, som er medvirkende til at fremkalde denne inflation.

Vi må altså endnu en gang gentage, at vi meget bestemt må afvise regeringens forslag med hensyn til dyrtidsportionerne. Jeg vil også gerne slå fast, at vi må afvise det forslag, som er fremsat af det radikale venstre i denne forbindelse, idet vi finder, at det forslag — og det har hr. Hilmar Baunsgaard jo indrømmet — er den samme mikstur. Den er bare blevet en smule forsødet for at få den til at glide ned.